

tiet træffe afgørelse om, hvorvidt videregivelse af oplysningerne er lovlig.

Det bemærkes, at en sådan afgørelse efter udlændingelovens § 48 vil kunne påklages til Integrationsministeriet. Hertil kommer den almindelige adgang til at indbringe administrationens afgørelser for Folketingets Ombudsmand samt muligheden for efter grundlovens § 63 at indbringe lovligheden for domstolene. Forslaget har derfor efter Integrationsministeriets opfattelse det fornødne retssikkerhedsmæssige grundlag.

Der henvises nærmere til lovforslagets § 1, nr. 17 og 23.

Til nr. 14

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 40 a, stk. 2, kan der optages fingeraftryk af en udlænding, hvis dette skønnes hensigtsmæssigt med henblik på identifikation af den pågældende eller med henblik på udstedelse eller fremskaffelse af rejsedokument.

Bestemmelsen foreslås opdelt, således at der efter den foreslåede bestemmelse i § 40 a, stk. 2, nr. 1, kan optages fingeraftryk af en udlænding, hvis dette skønnes hensigtsmæssigt med henblik på identifikation af den pågældende, og efter den foreslåede bestemmelse i § 40 a, stk. 2, nr. 2, kan optages fingeraftryk af en udlænding, hvis dette skønnes hensigtsmæssigt med henblik på udstedelse eller fremskaffelse af rejsedokument til den pågældende.

De foreslåede bestemmelser i § 40 a, stk. 2, nr. 1 og 2, svarer indholdsmæssigt til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 40 a, stk. 2.

Det bemærkes i den forbindelse, at den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 40 a, stk. 2, vedrørende fingeraftryksoptagelse med henblik på identifikation af den pågældende udlænding efter praksis alene har fundet anvendelse i de tilfælde, hvor der ved indrejsen er tvivl om identifikationen af udlændingen, idet dette følger af bestemmelsens forarbejder.

Den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 40 a, stk. 2, blev indsat i udlændingeloven ved lov nr. 482 af 24. juni 1992 om ændring af udlændingeloven (Familiesammenføring, effektivisering af asylsagsbehandlingen m.v.). Der henvises til Folketingstidende 1991-1992, Tillæg C, sp. 1399. Det følger i den forbindelse af Retsudvalgets betænkning af 11. juni 1992 over lovforslaget, at adgangen til at optage fingeraftryk kun skal anvendes i tilfælde, hvor der ved indrejsen kan være tvivl om identitetsspørgsmålet. Der henvises til Folketingstidende 1991-1992, Tillæg B, sp. 2445.

Efter Danmarks indtræden i det praktiske Schengensamarbejde den 25. marts 2001 kan udlændinge indrejse i Danmark uden at blive kontrolleret af politiet ved de indre grænser til andre Schengenlande. På den baggrund præciseres det, at den foreslåede bestemmelse i § 40 a, stk. 2, nr. 1, også finder anvendelse i tilfælde, hvor politiet efter udlændingens indrejse her i landet skønner det hensigtsmæssigt at optage udlændingens fingeraftryk med henblik på identifikation af den pågældende.

Med denne præcisering forudsættes de foreslåede bestemmelser i § 40 a, stk. 2, nr. 1 og 2, anvendt i overensstemmelse med gældende praksis.

Til nr. 15

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 40 a, stk. 3, 3. pkt., fastsætter integrationsministeren efter den lovgivning, der gælder for førelsen af offentlige myndigheders registre, nærmere regler eller forskrifter for det edb-register over fingeraftryk af asylansøgere m.v., der er nævnt i udlændingelovens § 40 a, stk. 3, 1. pkt. Der blev således den 17. november 1995 med hjemmel i udlændingelovens § 40 a, stk. 3, og § 4, stk. 2, jf. § 13, stk. 5, i lov om offentlige myndigheders registre udstedt forskrifter for Det Centrale Fingeraftryksregister over Asylansøgere og Uidentificerede Udlændinge m.v., som blev ændret ved forskrifter udstedt den 9. december 1997.

Ved ikrafttrædelsen den 1. juli 2000 af lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger (persondataloven), jf. Folketingstidende 1999-2000, Tillæg C, sp. 874, blev den tidligere gældende registerlovgivning, herunder lov om offentlige myndigheders registre, ophævet, ligesom de forskrifter, der var udstedt med hjemmel i lov om offentlige myndigheders registre, bortfaldt.

Efter persondatalovens § 72 er der mulighed for, at vedkommende minister i særlige tilfælde kan fastsætte nærmere regler for en behandling, som udføres for den offentlige forvaltning. Reglerne udstedes i givet fald i form af en bekendtgørelse efter forud indhentet udtalelse fra Datatilsynet. Det er Rigspolitiets og Integrationsministeriets opfattelse, at der ikke er behov for udstedelse af en særlig bekendtgørelse vedrørende Det Centrale Fingeraftryksregister over Asylansøgere og Uidentificerede Udlændinge m.v.

De regler om behandlingssikkerhed m.v., der tidligere var fastsat i forskrifterne for Det Centrale Fingeraftryksregister over Asylansøgere og Uidentificerede Udlændinge m.v., findes i persondataloven og i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000 om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af